

VALDEMARSFEST OG FEJRING AF 100 (+1)-ÅRET FOR GENFORENINGEN 15. JUNI 2021

Kl. 19.00: Festgudstjeneste i Ebeltoft Kirke

Kl. 20.20: Festlighed i gården ved Marinestuen

Festgudstjeneste i Ebeltoft Kirke

Kl. 19.00

Præludium

Grenaa FDF-orkester under ledelse af dirigent Peter Præstholm

Kongernes Konge

Melodi: Emil Horneman, 1848

(Sangen Kongernes Konge blev sunget på Dybbøl ved Genforeningen i 1920)

Herunder føres fanerne ind

Velkomst

Sognepræst Maria Louise Sønderby Andersen

Sang ved Slupkoret:

Det haver så nyeligen regnet

Johan Ottosen 1890 - melodi: Gammel dansk folkemelodi

(Sangen blev første gang sunget i 1890 i Studentersamfundets Sønderjyske Samfund og blev hurtigt de danske sønderjyders kampsang i håbet om en genforening med Danmark. Tyskerne opfattede danskernes sange som et farligt agitationsmiddel, og den sønderjyske sprogforening måtte advare mod at synge sangen. I Sønderjylland har den bevaret sin popularitet)

Bøn - læsning - Trosbekendelsen

Sang ved Slupkoret:

Du danske Mand af al din magt

Tekst: Holger Drachmann, 1906 - Melodi: Carl Nielsen, 1906

Sangen er skrevet i 1906 mens Sønderjylland var under tysk herredømme. En tid, hvor nationalromantikken prægede det danske samfund, blandt andet med mange fædrelandssange, der hylkede Danmark og havde et indbygget håb om en genforening med Sønderjylland.

Jylland mellem tvende have

Tekst: H.C. Andersen 1860 - melodi: Peter Heise

H. C. Andersen var som bekendt en ivrig turist, der rejste rundt i hele Europa. Nærværende sang er i al beskedenhed skrevet en sommerdag i 1859 på en rejse fra Randers til Viborg, - en egn af Jylland, som er rig på fortidsminder. Fjerde vers kræver en forklaring. Ved bestemte temperaturforhold kan man på heden opleve luftspejlinger. Horisonten kan da sitre på en måde der minder om en flok geder som springer af sted gennem lyngen. Man sagde at det var Loke der drev sin hjord. I samme vers varsles hedens opdyrkning og nutidens hæmningsløse flytrafik.

Prædiken

Koncert ved Grenaa FDForkester:

Highland Cathedral

Traditionel skotsk melodi – arr. af Erik Kjær

Forårsdag

Melodi: Anne Linnet – arr. af Peter Præstholm

The Irish Blessing

Melodi: Joyce Eilers Bacak – arr. af Stephen Bradnum

Fader Vor

Velsignelsen

Postludium

v. Grenaa FDF-orkester

st. Gertrude

Melodi: Sir Arthur Sullivan

Herunder føres fanerne ud

Kl. 20.20

Festlighed i gården ved Marinestuen

Velkomst

v. formand for Ebeltoft Marineforening, Erich H. Franzen

Fællessang

Der er ingenting, der maner
Musikledsagelse: Grenaa FDF-orkester

Tale

v. formanden for Danmarks-samfundets lokalkomité,
oberstløjtnant (P), Mogens Fokdal

Fællessang

Som en rejselysten flåde
Musikledsagelse: Grenaa FDF-orkester

Uddeling af flag og faner

v. formanden for Danmarks-samfundets lokalkomité,
oberstløjtnant (P), Mogens Fokdal

Fællessang

Jeg elsker de grønne lunde
Musikledsagelse: Grenaa FDF-orkester

Kl. 21.00

Det officielle program slut

Herefter hyggeligt samvær
der bydes på
Sønderjysk kaffebord
Herunder underholder Slupkoret

Kl. 22.00

Arrangementet slut

O.B.S. For indendørs ophold i Marinestuen kræves Corona-pas eller max. 72 timer gammel, negativ test. Håndsprit forefindes – flere steder

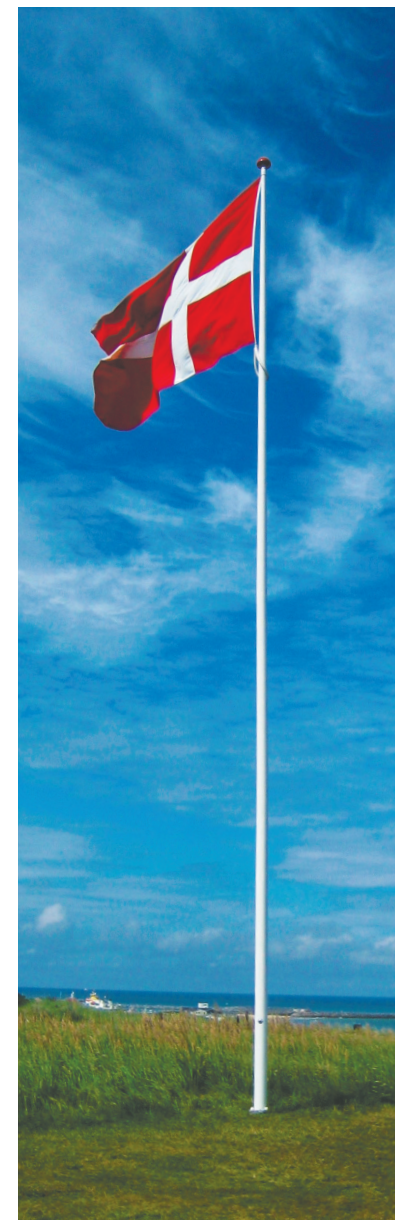
Der er ingenting, der maner
som et flag, der gaar til top,
mens det drager vore hjerter
og vort sind mod himlen op -
og det vajer under saling
som en flammende befaling,
aah, men også som en hvisken
om det største, som vi ved:
Ikke din og ikke min,
men hele folkets evighed.

Det har vajet for de slægter,
hvorved vi og vort blev til,
over fredens milde toner,
over kampens vilde spil.
Det var forrest, når de sejred,
det var med dem, når de fejred,
langt fra hjemmet, hjemmets fester,
det var råbet, når de stred,
og det sidste suk i bølgen,
når det stolte skib gik ned.

Derfor blotter vi vort hoved,
hver gang flaget går til top,
mens det drager vore hjerter
og vort sind mod himlen op.
Det er vore drømmes tolk,
det er både land og folk.
Lad dit hvide kors forkynde
for hver fremmed havn og red,
omend hele verden strides -
jeg er Danmark, jeg er fred!

Axel Juel, 1916

Sangen er skrevet under 1. Verdenskrig som en hyldest til Danmark og det danske, og med særlig og kærlig hilsen til de dansksindede sønderjyder under tysk herredømme. Udover at være en af datidens største lyriske forfattere af fædrelandssange var Axel Juel embedsmand i Marineministeriet.

1.
Som en rejselysten flåde
ankret op ved Jyllands bro
under vejrs og vindes nåde
ligger landet dybt i ro.
Hårdt går hav mod bro og stavn,
møder Danmarks stille navn.
Hør, hvor blidt det klinger!
Hvor vi stod, og hvor vi gik,
kom dit navn, som sød musik,
blødt på hvide vinger.

2.
Havombruset yngler landet.
Tusind øer gik af havn,
lod sig bære bort af vandet
for at bære Danmarks navn.
Muntert frem til livets dyst
gennem mulm og strålelyst.
Hil jer, vore skibe!
Flaget blafrer rødt og hvidt.
Her er Danmark, dit og mit,
med sin kølvandsstribе.

3.
Hav og muld skal dansken pløje.
Venner! Hvad vi fik for muld!
Bølgelandets runde høje
tavlet ud i grønt og guld.
Lærken klatrer fra sin seng
i den morgenvåde eng
ad sin jakobsstige.
Men de lyse nætters skær
over stille bøgetræer
åbner himmerige.

Tekst: Helge Rode - Melodi: Carl Nielsen

*Sangen er skrevet i 1920 til Sønderjyllands genforening med Danmark og
opført på Det kongelige Teater i 1921.*

4.
Hør det! Husk det, alle danske!
Klar og frodig er vor ånd.
Sproget slutter som en handske
om en fast og venlig hånd.
Værn med vid, hvad hélt er vort!
sig kun sandhed, jævnt og kort,
gladest ved det milde.
Danskens lov i strid og fred
være ret og billighed,
som kong Volmer ville.

5.
Vinterklart og sommerbroget,
morgenmuntert, skumringssvøbt,
ligefremt og latterkroget,
smilbestrålet, tåredøbt.
Det er Danmarks frie sprog,
uden tryk af fremmed åg
frejddigt Freja taler.
Eget brød til egen dug,
Danmarks hvede, Danmarks rug,
Dybbøl mølle maler.

6.
Om din frihed vil vi værne,
holde skjoldvagt om din fred,
ofre dig en moden kerne
fra din jord i tusind led.
Indånd Nordens frie luft,
stilhed, sød af blomsterduft,
blæst, som søen salter,
medens vi med trofast sind
sætter al vor gerning ind,
Danmark, på dit alter!

1.
Jeg elsker de grønne lunde
med tonernes vuggende fald,
jeg elsker de blanke sunde
med sejlernes tusindtal.

2.
Jeg elsker hver dal, hver banke
med kornets bølgende flugt,
hvor flittige hænder sanke
af arbejdets gyldne frugt.

3.
Jeg elsker de brede sletter
i sollysets sommerpragt,
i vinterens stjernenætter
bag snetæppets juledragt.

4.
Mig fryder din ros, din ære,
mig knuger din sorg dit savn,
hver glans, hver plet vil jeg bære,
som falder på Danmarks navn.

5.
Thi du er mig fader og moder
- så synges fra strand til strand -
langt mer end søster og broder,
thi du er mit fædreland.

6.
Forstummed hver røst i skoven,
og falmed hver gylden frugt,
faldt nat over mark og voven,
jeg fandt det dog lige smukt.

7.
Om alle de drømme bristed,
du har fra din ungdom drømt,
om trængsel og nød du fristed,
jeg elsked dig dobbelt ømt.

8.
Men end er der sang i skoven,
højt bølgende det røde flag,
end er der en Gud foroven,
der råder for Danmarks sag.

Tekst: Johannes Helms - Melodi: Albert Møller

Teksten er skrevet til et af de store friluftsmøder, der i 1800-tallet samlede mange deltagere til at diskutere tidens politiske og nationale spørgsmål. Sangen er en personlig kærlighedserklæring til Danmark. Forfatteren Johannes Helms, deltog i Treårskrigen. Efter endt studietid fik han ansættelse ved den såkaldte domskole i byen Slesvig. Her oplevede han Danmarks nederlag i krigen 1864 og afståelsen af Sønderjylland. Han havde således personlig baggrund for at skrive de tre sidste vers, der afspejler den knugende følelse af nederlaget, men også det håb, at Gud vil hjælpe til med, at Sønderjylland genforenes med Danmark.

Arrangementet forestås af
Danmarks-Samfundets Lokalkomit  for Syddjurs Kommune
i samarbejde med Ebeltoft Handelsstandsforening,
Vaabenbr dreforeningen for Ebeltoft og Omegn
og Ebeltoft Marineforening

Ebeltoft
Handelsstandsforening

Vaabenbr dreforeningen
for Ebeltoft og Omegn

Ebeltoft
Marineforening

Danmarks-Samfundet
Dannebrog - hjertet i kulturen
Lokalkomit en for Syddjurs Kommune

Blomsterudsmykningen i Ebeltoft Kirke venligst sponseret af
”Blomsterbinderiet”- Kvickly Ebeltoft

Arrangementet st ttes  konomisk af Syddjurs Kommunes Kulturfond og
Ebeltoft Handelsstandsforening

